ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Pávkovou ve věci

žalobkyně: **MONETA Money Bank, a.s.**, IČO 25672720
sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Markem Lošanem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: [redacted]

o zaplacení 82 210 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 88 750 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 82 109,10 Kč od 27. 6. 2019 do zaplacení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 17 748,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně [redacted] advokáta sídlem v [redacted]

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku uvedenou ve výroku I. tohoto rozhodnutí se zákonným úrokem z prodlení z titulu nesplněné povinnosti žalovaného vyplývající ze smlouvy o poskytnutí revolvingového úvěru uzavřené mezi žalobkyní (v době uzavření smlouvy GE Money Bank, a.s.) a žalovaným dne 1. 3. 2016. Touto smlouvou se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému revolvingový úvěr formou úvěrového rámce až do částky 80 000 Kč a žalovaný se

zavázal poskytnutý úvěr splácet v pravidelných měsíčních splátkách. Žalovaný postupně z úvěrového rámce vyčerpal peněžní prostředky v celkové výši 79 230,09 Kč, avšak svému závazku splácet poskytnutý úvěr řádně a včas nedostál. Žalobkyně proto úvěr zesplatnila ke dni 19. 7. 2018. Žalovaný však i přes zesplatnění svůj dluh žalobkyni neuhradil a dluží částku 88 750 Kč sestávající z dosud neuhrazených splátek úvěru, z kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 6 240,90 Kč, z dlužných poplatků za výpisy z účtu ve výši 100 Kč a z nákladů na upomínání ve výši 300 Kč. Dále žalobkyně požadovala z dosud neuhrazených splátek úvěru i běžící úrok z prodlení.

2. Protože bylo možné věc rozhodnout na základě listinných důkazů obsažených ve spise, vyzval soud žalovaného, aby se ve smyslu ustanovení § 115a o. s. ř. vyjádřil k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Zároveň soud připojil doložku, že nevyjádří-li se žalovaný k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalobkyně souhlasila s rozhodnutím věci bez nařízení jednání již v rámci podané žaloby, žalovaný se taktéž k této výzvě nevyjádřil, ačkoliv mu byly žaloba a výzva doručeny do vlastních rukou dne 7. 2. 2020, proto soud rozhodoval na základě listinných důkazů založených ve spise.

3. Z předložených listinných důkazů, tj. z úvěrové smlouvy ze dne 1. 3. 2016 ve spojení se všeobecnými produktovými podmínkami žalobkyně (dále VPP), ze sazebníku poplatků, oznámení banky o prohlášení úvěru za splatný ze dne 19. 7. 2018, výpisů z běžného a úvěrového účtu má soud za prokázané, že mezi žalobkyní a žalovaným byla platně uzavřena smlouva o revolvingovém úvěru, jejíž součástí byly i produktové podmínky žalobkyně. Podle uzavřené smlouvy se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému revolvingový úvěr formou úvěrového rámce do výše 80 000 Kč a žalovaný se zavázal splatit tento úvěr včetně smluvního úroku ve splátkách v neměnné výši 1,6 % z poskytnutého úvěrového rámce, tj. 1 280 Kč sestávajícího z platby na jistinu a smluvní úroky vždy k 25. dni v měsíci počínaje od 25. 4. 2016. Žalovaný úvěrový rámec čerpal na běžném účtu č. 218724087/0600. Jistina úvěru byla úročena úrokovou sazbou 9,70 % ročně. V případě prodlení žalovaného se splácením úvěru byla částka po splatnosti úročena úrokem z prodlení v zákonné výši. Dle č.l. 43 VPP je žalobkyně oprávněna úročit celkovou splatnou dlužnou částku i úrokem z prodlení. V čl. II odst. 15 smlouvy se účastníci dohodli, že žalobkyně je oprávněna účtovat žalovanému poplatky dle platného ceníku. Vzhledem k tomu, že žalovaný sjednané smluvní podmínky neplnil, byl úvěr k 19. 7. 2018 žalobkyní zesplatněn. Ačkoli úvěrový rámec žalovaný na běžném účtu čerpal, dlužné splátky neuhradil ani na základě sdělení o zesplatnění z 19. 7. 2018. Předžalobní výzvou ze dne 4. 7. 2019 byl žalovaný upomínán o zaplacení dlužných částek.

4. Při právní kvalifikaci vycházel soud z § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z."), podle něhož smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle § 1751 odst. 1 o. z. lze část obsahu smlouvy určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost.

5. V dané věci byla mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena platná smlouva o revolvingovém úvěru ve smyslu § 2395 o. z. Na základě této smlouvy poskytla žalobkyně žalovanému revolvingový úvěr formou poskytnutí úvěrového rámce. Žalovaný se zavázal vyčerpané prostředky splácet měsíčními splátkami stanovenými úvěrovou smlouvou, a to včetně sjednaného smluvního úroku z úvěru a poplatků, avšak tuto povinnost porušil a splátky řádně neplnil. Žalobkyně proto úvěr zesplatnila a žalovaný je povinen uhradit žalobkyni na dosud neuhrazených splátkách úvěru částku 82 109,10 Kč, stejně jako sjednané poplatky ve výši 100 Kč a náklady na vymáhání ve výši 300 Kč. Důvodným je i nárok žalobkyně na úrok z prodlení z celkové

částky 82 109,10 Kč, který žalobkyně požaduje v kapitalizované výši ke dni zesplatnění částkou 84,26 Kč a dále za období od 19. 7. 2018 do 26. 6. 2019 ve výši 6 156,64 Kč a dále od 27. 6. 2019 v zákonné výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

6. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 142a ods.t 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 17 748,50 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 3 289 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.") z tarifní hodnoty ve výši 82 210 Kč sestávající z částky 4 660 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava) a z částky 2 330 Kč za jeden úkon právní služby uvedený v § 11 odst. 2 a. t. (jednoduchá výzva) včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 12 550 Kč ve výši 2 635,50 Kč. Platební místo plyne z § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích - pobočce v Táboře, prostřednictvím Okresního soudu v Táboře. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Tábor 27. února 2020

JUDr. Lenka Pávková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kalinová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.04.2020 a vykonatelnosti dne 05.05.2020.
Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 12.05.2020.